Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

# Commentaria in universam artis logicam - Cod. Ettenheim-Münster 277

[S.l.], [17. Jahrh.]

Dvbivm primvm

urn:nbn:de:bsz:31-129937

Visual Library

# In Librum Primum Posteriorum Aristotelis Stagirite Q.

## Commentationes Brevissimæ.

## Questio Ultima

Completens Summulam ex quibus tractat in Libris Posteriorum.

### Dubium Primum.

An Demonstratio ab Arte recte quoad Definita.

Resolverat Artes in libris Prior. argumentationem ad tertiam mentis operationem in quas quidem Artes scientia fieri in 3 p. summulary intuemur est. Modo in libris Posteriorum resolvit et declarat eandem quoad quas mentes et principaliter agit de argumentatione quæ necessaria demonstratio quæ hoc est quinam instrumentum ad acquirendas scientias ipse in quibus ejus certitudo restituendum erit.

Quas 1. assignavit Artes Definitionis p. 2. Demonstratio Est syllogismus faciens scire. Q. Demonstratio est syllogismus constans ex notis primis immediatis notioribus priores et causa effectus, in gl. Definitio locum quem primum optinet syllogismus, remoti v. argutio. Cæteras particulares hunc locum dicunt quæ ex syllogismo topico et sophistico elicuntur.

Circa 1. Definitio Demonstrationis p. ab Arte data bona et in ea contentis.

Pro 1. Pars illa Definitionis bona quæ explicat rationem formalem quæ quoad hoc explicatione est hoc Definitio et huiusmodi quæ est bona, maxime

patet ex illa definitione hominis datam quam finalem illi, ipse v. 5 de
finit hoc modo homo est animal creatum ad beatitudinem supernatural, bene
definit homo fallens sibi alicui quia cum extrinseca finalis sit. licet
in certitudine ita in definit hic demonstrans quam finalem quam demon
strans ordinat ipsum non ad generandum semen quia indita definit civil
bona licet in certitudine quia in dat quam certitudinem intrinsecum
in nro ad definiendum certitudinem regit

Cito 2a. definitionem 2i loco et titulo data bona est.

Pro. Illa definitio bona est quae est quam ipsum est hoc est talis quae
nec longa est hoc cito pertinere enim ab aliquid recipient magis patebit
et dicendis nisi ubi singulas partiales talis examinabimus.

Vnde hic 8a est definitio nihil hanc 2i et p. definiendum est hoc 2a
dat et alii intrinsecum sit et plures manes demonstrandi, p. v. hi dat
et alii extrinsecum et quia illi est, hanc definitionem 2i loco traditam et
certitudinem considerando demonstrationem manet.

Nota h. Ultra syllogismum est aliquem artificialem tertio ostendimus et fo
et 2ae intrigi nisi dividi. 2ae fo dividi in varios modos et figuras
in figura est idem fo 2ae, et plures v. mane dividi in syllogismum de
monstrativum sapientem et sophisticum quod misce nihil accidentalis in
illa et fo constitutum syllogismum posita in mane ratione, hoc est in geometrica
argi est et mandatis et. cum syllogismum demonstrativum posita in mane
habili facil sapientem syllogismum. Defila v. in mane apparentis et falleci
cum syllogismum sophisticum. Demonstrans quia nil aliud est quam syllo
gismus constitutum in mane ratione sive in geometrica argi est et mandatis et alii
Vnde et demonstrans rigorose loquendo cum est aliquem ens quia accidens ratio
tam et fo syllogismus et mane ratione non potest esse ecce definire, definit 2a id

[illegible] ipsum et [illegible] modum [illegible] artificium syllogisticum quod
[illegible] est [illegible] et [illegible] ipse tum explicandum hic erit
quod communiter demonstratio et [illegible] modus quod reputatur in demonstratione
et [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] in illis non demonstratio et id in
[illegible] physica in suis discursibus [illegible] 1. discursum explicat [illegible]
[illegible] demonstratio quia [illegible] est hunc [illegible] tal et [illegible] modus quod non
[illegible] demonstratio et dicitur [illegible].

Per 2. discursum nil aliud nisi est id ipsum tum explicare modum [illegible]
ad demonstrationem et ex ipsis [illegible] [illegible] colligi.

Antecedens 1. ad explicandas illas particulas in 2. discursu possit discursus
dari et facilis ex quibus [illegible] nil colligi potest. Prius investigandum erit
in quo consistat ratio [illegible] et centralis discursus, nam cum demonstratio
sit alius discursus nihil aliud est quam discursus [illegible] demon-
stratio cognitionem plenam hominis [illegible]. Sed 1. discursus [illegible]
[illegible] cum aliquem quendam ultimum quod illud ad ma notitia cognita
[illegible] ad alium detectus a priori. Et nil aliud nisi id discursus
quam indicium [illegible] ultimum et alterum indicio. Alii. Discursus
est quam [illegible] quod ipse fert in unum notitiam deducit et detrahit
et alia [illegible] [illegible].

Hinc colligit 1°. Ex quod discursus quod est 3. mentis operatio a 1. et 2.
ejus operatio, a 1°. quod differt ab illa in tendit in alterum indicando
aut [illegible] alius de illo, nec in tendit in alterum ita quod est [illegible]
illius et alia sed est simplex [illegible] apprehensio. Differt ab 2. operatio
mentis quod [illegible] est indicium [illegible] de illo affirmatum in tendit indicium
et alia ultima. Discursus 1. quod est 3. mentis operatio est [illegible] indi-
cium et alia deducit.

Colligit 2° Ad discursum regit ad minus rationem actum illi ipsi vnus
sit determinatus alterius et sic h. c. p. q. discursus i transitus ex
noto ad dum ostendit ipsi ad ipsum principia actus sed non regit
unus, vnum et trium a q, alterum et trium ad quem sunt et ipse notus
principius non petit unus tres.

Sed. Item 2° q. ad discursum non pertinet actus deducere ultimum ad causam
inferendum ¶ Sed in medicinam illatum ipsi ad minus pertinet duplex actus
actus q. nil sit deducere ipsum et in hac mysi differt 3° mentis
quod a p. et 2°

Sed 3° q. si discursus tui imperatus actum principium et ipsi praeceduntur
actum antecedentem et determinantem potest in discursu regire in de
si tu fatetur e ut cum Theologi docent et ob tui gratiam non discur
gens a Deo quia ad discursum pertinet multiplicitas actuum
vnde nec dicunt angeli discurrunt in cognitione rei naturam q. unico
principissimo actu eam penetrant. Nec dicit aliqui discurrere ipso
ipsum in se cum cognoscit unum et eadem principia cognoscunt alterius ad
eum et ipsum ipsi ad discursum ad minus pertinet duplex actus. Verum
circulus unus actus ad discursum requiritur in tenis circulus ipsi.

Quaestio

Sed: hoc actum constat non solus discursus. quam n. dicunt non
solum discursus situm et in principiis causam inferendi. Alii constat
ut ratio discursus in principiis et causa illata. Alii v. in medio de
bonitate illatorum unus ipsum ipsi alia, nos autem hoc supponimus
tantum certum q. summulis causam q. principia et ipsi illatum, si de
centro syllogismi. q. syllogismus completus et centralis constat principiis inferens
sit causam et ipsa causa illata q. principia, si n. dicunt tui principia
sine causa n. dicit completa et ad ipsa non syllogismus q. sic non
syllogismus ut q. illis deficit actus. Sed c. ergo quam in i. gloriam possitis
aliud non sequi ipsi tam principia inferentes causam ipsa causa illata
spectat ad rationem completam syllogismi sine discursus. Hoc patet sit.

Cho 3a. Ratio formalis et continuitas discursus consistit
in Choe illata ex premissis.

Sensus Choris est quod licet ad discursum actu requiratur premissarum determinatarum ad inferendum Choem. Discursus tamen formalis non consistit in premissis nec in iudicio de bonitate Choris sed in Choe ut illata ex premissis.

Hanc Cho probat 1o ex illo quia quando discursum formalem consistere in premissis et non 2o ex illo quia quando discursum formalem ponitur esse in iudicio de bonitate illationis quod iudicium nihil est aliud quam actus quo ratio statuit Choem bene inferri in actu signato.

Sed hos quo et alios probat Cho 1o. Nam ex ipso quod unum iudicium sit ex altero illatum non quod Cho sit ex premissis illata non est 1um nec 2um mentis operis quod erit 3um fo. discursus sequitur quia non dicit aliud operis ratio quam quod erit 1um nec 2um erit 3um quod non sit 1um patet quia non est mera ratio apprehensiva quod nec sit 2um probat quia 2um operis mentis quia iudicium formali de facto nullum afferens illationem. Cho a. illata sit iudicium formale statuit formaliter convenire facto non est quod bene sequitur ex alio fo. ex premissis quod non est 2um sed 3um mentis operis.

Denique fo. Cho ut illata ex quod est 2um mentis operis nulla dari distinctio inter 2 et 3 operationem quod tamen multis concedit probat a. sequitur quia aliud est quod distinguit 3um operis a 2um nisi iudicium illationis non quam Choem illatam ex premissis.

Probat 2o Cho. Discursus est actus rationis examinans unum extremum de alio ex ni convenientia extremorum cum medio in premissis sed hoc totum solum in Choe illata et non in premissis quia in Choe illata et non in premissis consistit ratio formalis discursus. ma. et sequitur patet, ma. non est verba quia discursus in hoc distinguitur a 1o et 2o mentis operis.

Probat 3o 2a mentis operis ut sic non includit primum nec 1um quia nec 3um includit formaliter 2um sed premissis secundum formaliter ad 2 mentis operis

quod discursus et [illegible] ad [illegible] mentis operationem non claudit contentis
de facto premissis quod non ex premissis fit in claro illata quia illis consistit
non facit discursus, ordo quod illi transcendentalis indicij illati quia
alias ad judicandum ach illud inferendum et determinandum de facto et
contrarius non discursus constituunt.
Sed quia discursum non consistere in indicio de bonitate illationis discursus
facit non est alicuius rei quia se nota fit bonitas illationis quod est in indi
presentis est quia se nota et evidens quod tali indicium facit non erit dis
cursus. mi dicit pol pl ma. Ex discursu demum quia cognitione acti
ad cognitionem ignoti quod discursus non erit rei quia se nota et evidentis alias
non indigeremus longo discursu ad cognoscendas rerum naturas, cum hi stu
dium docet quotidiana experientia. Denique hoc indicium de bonitate
illationis non est ach et alio discursus tanquam a determinatione et continue
pro quod tale indicium non erit facultas discursus.
Ex dictis colligit quod discursus mentalis fit ach imperfectior ipso
indicio quod spectat ad secundam mentis operationem, quia discursus quo
ad rem non est contra dicit separationem a indicio tanquam a sua deter
minatione et continue et idem discursus non fit reperi in deo qui ille
nulla dat sequentia quia sicut magnum iudicium imperfectum.
Ex 1: Quia si habeant premissas ad discursum sic inferendum fieri
et contrarius rerum illis, vel habeant se mere ex triplici. Ex ex dicti
premissas non ingredi contraria et facultas ipsum discursum fit supponi tan
tanquam alius ex transeunt in ordine ad quod discursus quia non contrarius
et discursus qua illata sunt illatio quia est rei facultas discursus in
ipsum et illis illis est determinatio ad inferendum illum.
quia premissas
Ex 2: Ita discursus distinguitur realiter et substantia a indicio Ex
1: si sermo fit de indicio illo premissarum ut antecedentes tunc
certum est discursum cum illum illatum distinguitur realiter et substantia

à indicio ratio hujus. Dato c. quod discursus ad minus potest dari
indicia realiter distincta, sed hoc indicium est tum premissarum et Conclusionis illatae
quod distinguitur realiter.

Ad 2. Discursus non realiter et substantialiter distinguitur a indicio
illatione non a Conclusione illata sed tum realiter. Et hoc intelligunt Recentiores
pro illata. Et quod hoc illud Ad 3m Conclusio illata dicitur esse rationis sumptae
quae affirmatio videtur de facile, quia nihil est aliud esse indicium quam
enunciatum praedicatum comparari facile. Et ad affirmationem et communem
rationem ad illatio quod constituit formaliter discursum et 3m mentis
operationem, de hac quod illatione dicimus quod non distinguitur realiter et entitative
ab illo indicio sed tum formaliter. Alia ratione quod discursus sit
ipsum indicium quod illud ostendit Conclusionem non sunt considerandi ut
enunciatio aut praedicatum sed formaliter quia est Conclusio et dependentia et
illatio a premissis ita quod ut dicunt aliqui entitative et formaliter distinguitur
indicium et discursus, Judicium in quantum praecise exprimit unionem
praedicati cum subiecto: Discursus vero quod ostendit eadem unionem praedicati
cum subiecto quod unionem ex cum medio cognitam in premissis et sic talis
aliqui formaliter quod hoc rationem discursus dicit intrinsecum ordinem ad
indicia secundum premissas. Et sic hanc opinionem continet discursus
realiter et entitative ab indicio, non formaliter quod est ex hac ratione:
Discursus est processus ab cognitione unius rei significata ad cognitionem
alterius rei significatae quod discursus claudit in se plures cognitiones ex
plura indicia Et quia non ad aliud quod est non oportet aliquam actum
simplicem realiter et illius distinctum sicut ratio in quo consistit discursus.
Et hoc 2m ofq. 1m n. cum antecedenti pat. quia ex eo praecise quod
illud indicat de Conclusione mediante et deducitur à indicijs secundum premissas
cum dicit ratio discursus sicut aliquo indicio ad aliud
indicium, non tum sufficiunt quod illa indicia correspondent premissis et Conclusio

n̄ ē ponendo dicit aliq̄ realiter in ē consistit discursus. Ad q̄ dicendum
nego q̄ de consequentia consequentis cum antecedente potest fieri in
dicium realiter distinctum tam à indicio Christi qui pronunciabit, tū in
illo indicio n̄ consistit formaliter discursus. ga cum aliq̄ dicit nonnullos
bene discursi ex alio, n̄ intelligit simpliciter discursum. Vale in hoc casu
dicit formaliter actum exercitum cum indicio fide n̄ a. discursus ga
affirmat illatorum q̄ modum judicandi de toto discursu tangit de
fabricato.

Ad a. ista nulla diversa discursus et indicii discursi sicut aliud est dicere
aliq̄ fieri aliud v. facere, nam cum aliq̄ discursus facit ipsum illatorum
cum v. tū dicit autem discursum q̄ alio ut illatorum n̄ q̄ aliq̄ est potest
Et ex his manifestis ratione generali aliq̄ q̄ rationem formalem et entitatem
discursus ponunt in illo indicio quod nunquam Christus ipsum bene q̄
pronuntiat. et.

Sed ultra dicit Ego discursum n̄ formaliter consistere in tali indicio q̄
nec hoc indicium ex alio nat n̄, si n̄ discursus n̄ posset esse discursus q̄
illatis ad certum discursum petit, si discursus q̄ erit Christus illata q̄ n̄
erit indicium distinctum à indicio pronuntiandi et Christus q̄ tū ipsi non
admittunt

Ja Hoc dicis p. Ex q̄ sunt in indicio illa particula est
nonnullos distinctum actum realiter ab illo q̄ appellabit illum et pronuntiandum
q̄ n̄ in discursu illa particula q̄ nonnullos n̄ distinctum actum à indicio.
Ex concedo nat et D. cum nonnullos distinctum actum entitative et realiter
concedo. sed. formaliter concedo sed. et tunc indicium realiter et entitative
distinguitur à facultate et pronuntiandum, tū discursus et indicium hoc n̄ potest
dici superiorem ga nec pronuntiandum nec illum est ē indicium, at v.
indicium bene est ē discursus n̄ patet q̄ ē indicium est q̄ ē
ē indicium ex alio certum. Cum nil aliud ponit in re sup. nam
certum in respectu quidam transcendentalem ad suum certum, q̄

respondet realiter a re in discursum sed mutuo in certis rei certis.
Dicit 2°. ita syllogismus se habet quod quod ipsorum chorum et
quod actualiter illam inferat quod chorus illatus non erit de centro et rasi
syllogismi quod certe et ipse Aristoteles insinuavit 1° Posterior. Dicit
syllogismum majorem in primo et secundo in chorus quod chorus non de centro
syllogismi cujus in contrarium fuerit dicendum. Ad 2dum dicendum quod non
intelligit ratione centralis syllogismi completa quidem intelligat
chorus illatus quod primus ratione Aristoteles huius doctrinam respondetur
in citato loco quia syllogismus non fuit in chorus tanquam in sua parte
alias extremum sed tanquam in parte ipsum ultimo completi
constituendo. Vel ad ad illum ibi sumpsit syllogismum huius primus
quod alias philosophus vult esse ut ratio talis syllogismi.
Dicit 3°. ita quod ad ea chorus non est primus quia non discursus
plus ejus quia discursus unus fit motus quam illatus petit multiplicitatem actuum
illum discursus cum chorus quia sed chorus non discursus
quia nil cum faciunt. Ad 2dum quod ipsi tiel. fuerunt
primus tanquam ad chorum determinatus in centralis non constituunt
discursum nec petit ad centralem rationem illius quod primus sunt
ratio finalis quod ad discursus sed sufficit si dicat ordinem quia
centrum ad ratio principalis primus tanquam ad sua determinatione
ad alterum ad ~~illud~~ sed debet intelligi de discursu sed
sua principia et determinantia non a. de ipso sed discursu
his alias constitutis quia et particulares illas ad Arist. in
Sophis demonstr. possitat examinanda. Sed est 1° locum accipiat
Ly Grim Veris sed quod demonstrare debeat probari quia quod notis
cujus particulari rationem ipsi. Aliter assignat dicens quod non est non
cum quia demonstrare debemus ex ipsa ratione ad ipsam et dicitur est
non potest esse cum quia non est quia ipsa et ipsa sed quia illa non est nisi
quia demonstrare debet probare generis et hoc dicit Aristoteles in est

[illegible] quod de illo quod non est non est verum, hoc non [illegible] est
[illegible] dicit nullus nunc verum de [illegible] non est [illegible] de
[illegible] in hoc [illegible] quod [illegible] quod de eo quod non est non est [illegible] non
[illegible] quod [illegible] circa verum, id est quod non est [illegible] non est
verum quod de illo non dicitur verum. Et in hoc differt verum ab
[illegible] quod [illegible] Ratio [illegible] circa [illegible] hoc est circa quod non est [illegible]
[illegible].

2a 13a Pars [illegible] quod demonstrare debeat procedere [illegible] prius et immediate
[illegible] ipsa non distinguunt nam [illegible] immediate [illegible] illa [illegible] non est alia prior
[illegible] quod nulla alia ipsam precedit [illegible] immediate [illegible] primo.
Distinguunt [illegible] [illegible] [illegible] respondeo in [illegible] non eadem
[illegible] comparata ad alias [illegible] [illegible] non est primo [illegible] in [illegible]
demonstrare est alia [illegible] illam [illegible] in [illegible] non eadem [illegible]
[illegible] est [illegible] alia prior [illegible] [illegible] non est immediata.
Post hec [illegible] pars [illegible] Arte ultimum [illegible] in [illegible] demon-
[illegible] [illegible] quod demonstrare debeat constare [illegible] non [illegible]
[illegible] causa [illegible].

Ad 4. partem illius 8. [illegible] 12. [illegible] causa [illegible] [illegible] in causa
alia in cognoscendo. Causa in cognoscendo vocant illa [illegible] ab [illegible] ad
[illegible] ad cognoscendum [illegible] [illegible] [illegible] causa illius [illegible]
[illegible]. Causa v. in causando vocant illa [illegible] est causa [illegible] est [illegible] demon-
strare [illegible] de [illegible] est [illegible] causa [illegible] [illegible] [illegible] causa
[illegible] in causando. Certum est quod [illegible] in [illegible] demonstrare debeat
[illegible] causa in cognoscendo [illegible] [illegible] in [illegible] demonstrare est [illegible] [illegible]
illas ad cognoscendum [illegible]. Ad v. [illegible] debet [illegible] causa
[illegible] in causando [illegible] [illegible] dubium. Ad 2. hoc [illegible] [illegible]
in demonstrando [illegible] est [illegible] demonstrare causam [illegible]

cognoscendo

essum, tales n. premissæ sunt tum causæ in ~~[illegible]~~ qua illa quæ sunt causæ, esse
mit illis ad cognoscendum Deum. Ad 4tum. Ex quibus in demonstratione
a priori concludit quod premissæ debent esse causæ Dei tam in
cognoscendo quam in esse, quod debent esse causæ in cognoscendo patet.
quia ipsas illis esse mit ad cognoscendum Deum. quod vero debent esse
causæ in esse patet. qua in hoc differt demonstratio a priori a demon
stratione a posteriori quod 1o: quia accipit a causa ad effectum quod
contra: premissæ continentur causam Dei et conclusæ sunt causæ in esse
ejusdem. In demonstratione vero a posteriori premissæ sunt causæ
in esse non tamen sunt causæ in cognoscendo qua in ipsis demonstratione esse mit
illis id quod causa ad cognoscendum Deum quod revera causa non est quod esse et
de hac demonstratione plura infra.

Cum vero sint tres modi Theologorum D. Aliqui hic tum definierit demon
stratione quod non a priori sed quod hic part. causæ Dei 1o:
debent intelligi de causis tam in esse quam in cognoscendo. ergo in ea
demonstratione quod non dat regula premissæ quæ sunt causæ Dei tam
in esse quam in cognoscendo. Ita Mullac regula demonstratio quod
non ex premissæ non sunt causæ in esse Dei et eum in Metaph. demon
stratio propriorum Entis et in Theologia attributa divina tales demon
strationes sunt a priori et tum in illis non regula causæ in esse Dei
quod doctrina data ratione non erit. probatur. qua Jus est propriorum illius
quod non attributa divina non dat distinctio realis quod nec unum
potest esse causa alterius ergo patet. qua causa definiunt realiter sit in pro
esse. Ex 2o: Deus est causa in esse aliam scilicet alium virtualem
causa in esse scilicet dicit illa a qua esse realiter quod sine quorum et

quia primum actuum sui quia rationem refellantium aut sui principium cum
natura quia non solum quidem posset ab aliquo et hoc cum sit distinguit
realiter ab suo esse.
Cum vero in Deo virtualis dicitur ratio a priori quia solum dicitur ratio formalis
et appellat cum virtualis quia illud respicit unum dicitur ratio posset
fore causam ipsa ratio est cum illaq causa unum cum virtualis dicitur.
Vel aliter cum virtualis dicitur illa ratio quia habet rationem aliam quam quod
cum quia realiter identificatur cum illa tamen est virtualiter plures tales
et divinae ut si hoc aliquem habet causam et habet aliam nisi illam.
Exemplum gratia immutabilitas dicitur cum virtualis aeternitatis in Deo
quia aeternitas vere causat aut quidem realiter est immutabilitas
tamen dicitur cum illiq quia aeternitas habet aut habet posset aliquem causam
aliq habet immutabilitatem et sic in cum virtualis aeternitatis aut
rationis et illiq immutabilitas et cum virtualis bonitatis et entitas quia si
bonitas habet aliquem causam aliq possent esse entitas. Nec entitas
vere et realis cum bonitas cum tamen rationes ratiocinatae et illae distinguit
et realiter ut docet Metaph.
Hac quidem distinctione supposita dicunt quidam quod demonstrationes
quae in 1. libro posteriorum continentur verae causae propter quas, tamen aliae
quae dicit demonstrationes quae quia constituit propter continuatis cum
omnis virtualem causam et talis quilibet demonstrationes in argumentis
aliquis quia quidem in propter tamen virtualem causam et potest.
Et videtur modo rationalis Artis. cum dicit sic: quod fere propter causam
exposita hoc est vel quia propter et virtualem quia dicit
multae fere quia quia vere causae propter quae tamen virtualis vel potest
tamen quia causae quidem et sic potissime contingit in Theologia et
Metaph.

Posset hanc Part. sic ex plenitudine sacrae pot. Jesus aliqua parti
cularia sc. notorietate gaudet, sic n. ipsum dat ei cum chorus in
cuius et Dictum ei Sequitur eamdem notoriet. ejus Chor. ex cum sc.
sed et notor. esse et ad eundem rationem ipsum eamdem praeter Chor.
ex cum sc. est quoque sua esse et hanc praestitum dat Ecc. ipsum
scilicet ita ut ante antecedant Chorum ipsum tamen sentiatur ipsum
illa partic. pro et ex. Dicit patere potest.

Ad 1. In S. Scriptura demonstratio Essentiae realis non est ex ratione et ratio
sed Jesus est ab ipso realis, demonstratio est ex ratione sic demonstratio non gen
rabit Jesum. ma. pot. ex cum dicit et ut maioris ut patetur rationis
ultimus et ipsetwis sed ens rationis est minus formae entitatis ipsi et illo
nisi ipsum essentiae realis. mi. non de se pot. ex Jesus est in ipsum multum ipsius
ipsi et ipsi realis. Confir. In nulla gra. cum demonstratio gratia Jesum
ipsi Dei bona non est. pla. ens non in gra. cum sanctis nec mentis nec efficientis
ex chis demonstratio sed ipsum Jesus sic demonstratio cum sed Jesum non
cum sed Jesum ipsum ut non nemo. Ad oct. ma. et Dic. mi. ipsi Ex. g. Demon
stratio est ens rationis ipsi sanctis, sed, ipsi manet ipsi ma. et sic in Dei. ens
ipsi non est gratia Jesum sanctis Jesum ipsum ita et sed Demonstratio non
instinct in Jesum nec Chorum demonstratum ens. manet Jesum ipsum ipsi
ipsi. Et ex hac definit Demonstratio Dei Jesum est manet et Dictum
est Jesus non est mirum ipsi Jesum ipsum rationis definit ipsi est cum
Jesum tunc nemo sit ipsi et demonstratio gratia Jesum potest talem
fieri et Dispicum ipsi sanctis est ens rationis tangit condiscum sine ipsi n.
Ad Sec. Ad 1. Jesum habitualem ipsum esse effectum ex natura disciplinae
ipsi non aspectu chorus illatio et sed dici Jesum actualis et hic Jesum
actualis cum effectum est demonstratio non Jesum ipsi mutuo et chorum

illatum sed tunc sunt principia et ut dictum est in primo de Celo et
mundo quod sunt principia causantia effectus generationis in illis principiis
sed sic dicendum solum illud artificium quod ex commixtione et
praeparatione generationem et sic demonstrat sunt principia causantia generabilia
effectus generationis sicut solum tunc et cetera.

Aliam tunc ubi ostendunt nos indicia in mixtis accidentalia. Dicunt n.
Demonstrationem facere fieri in quantum causantia ita et generationem sit ipsa
causantia demonstrationis sicut et album et ipsa causantia albedinis et
similiter quod sit Artem quia in hac Tertia sic legit Celum generationem
tam hic et demonstrationem dicit sunt quem ~~mixtum~~ fieri ex quo
quod illum habemus quod nubis Arcus et Ignis nec et nubes generationem
et ipsum causantem demonstrationis nam sicut ipsum nubis quod habemus
habemus albedinem ita ipsum fierentes ex quo quod habemus demonstrationem
quia demonstrationem sunt res et ita in principiis et causantia
generationem fieri.

Ergo sunt hanc solum demonstrationem et facit nos
fieri generando aliam generationem a se ipsum sed generationem nisi generando
et participando illam facit nos fieri, quia ratio et fuit nil sit aliud
in hac demonstrationem et nisi formari demonstrationem et forma est
de genere actualis, ut dicunt et in quod habetur genere effectus quod est
ipsum Arcus et quem ipsum principium commixtum nisi nisi
applicando.

Ergo et ultimum generatum in genere quod est primum hoc
demonstrat. Et verum est hoc dicunt quod genere sed non
quia demonstrationem quia ipsum causantia effectus in genere quod est
in quantum causantia principalis tamen causantia quem ipsum habemus omnem habemus
illum habemus, demonstrationem et causantem tunc in quantum causantia instrumentalis
quia ipsum assumit demonstrationem tamen instrumentum cum modum generationis

oltum in cant fenum primi pulli oltum. Et ita patet quod hic defectus
demonst. in omnibus oltum nec ~~oltum~~ ~~oltum~~ quia in hac defectu
sit syllogismus et nulla ratio sit quare de oltum nec oltum et sic. Et
sicut pro solut. secundus argu. sicut sicut sicut hic argum. in hac difficultatem
ex nec oltum nec oltum cant fenum in gre cum sonitu nitrum sed
licet oltum sorti cant sonitum nitrum sed ~~et accusat hic oltum~~ Oltio imp. ne
solvit ad q. ~~solut oltio~~ sed defectus et dimissio in faciendi sed
cum sit modi faciendi et sup. dictum. quod faciendi sed in ordine primum
demonstrat. Et ne quod defectus demonstrat in sit intelligendum ita
faciendi sed, sicut nos sed quod faciendi sed sylloge istius sed quod
causat fenum disjunctivum et hic non faciendi sed in compositi
demonstrat, facit quod cum in defectus sed in disjunctivis sed definitivis
vide quod quod sylloge cognoscimus ratione nam et causat et causat ex primo
fenum definitivum in a. disjunctivum.

Ad 3. Contra 4. de. demonst. Bonum defectus et status gre et dicunt
sed 2. defectus demonst in 2 libri quod. m. sed quia ipse tertia Arte
in multis partibus apparet quod sit bonum quod posita. Conc. Bonum defectus
multum nullum et hic sup. sum sed in hac defectu sit multum nulla
sup. sum et pat. nam p. et quia cum sit sum cum sit 2 quia sup
sit quod quia diversi demonstrandum debere quidem quia causa chori ipse
in diversi debere quidem quia generis. Sum p. et immediata sup
dum ordo sit quod multum nulla sup. sum sit posita in hac defectu.
Et ratio m. iam n. dictum 2 sup. sum. et positum bonum quod
quia in defectu 2. demonst. quia si sorti in ipse tertia Arte in regula
debet in sum intelligi et ex alia tertia Arte ex ti colligit. Dicit.
Et ratio m. licet n. multis partibus eadem res sunt, cum tu
diversam rem applicant ut iam dictum 2 sup. de quod immediata
et dum dicimus de alia particulis.

Dnr n. ponitur pro et dignitates qa alias pedunt, Dnr v. pro eis
ppt cantilenam et eadem et cum Dnr n. notetur et hic autem fuit
qa alias hic tu ocu nihil ff ff fuit et raro distinguunt.

## DUBIUM SECUNDUM

An ppo immediata recte fuerit ab Ecclesia definita
et an demonstrari debeat prius ppo de
ori. de pducto cantilenae et qa ppt et nrs.

Hoc dub. multas hic ffes fecit breviat nos singulas qa plizalmis
ad pm Secundum Arlen. ppo eum immediatam definiri
ppo immediata e illa q n e alia prior nec q caret medio. Ex
hac definitione colligunt nulli ppo eum immediatam et qa fe dem ori
e in re. Si n. ppo immediata e illa q n e alia prior ad illam de
monstrandam erit n. qa fe nota qa ppo qa fe nota e illa q statim
audita tu fecisti notificat rei cui nata qa aliam manifestat
Sed dem e ai n. hic medium cum prius ppo qa q. Vide et
S. Th. et refert hic Mastrij rationes qa plicari. Deinde ppo immediata
dicit e illam cui q ducitur e de cantilenae fidelis Sed nm n
competit ppo qa fe Sed S. Th. idem in re erit ppo immediata et
qa fe. Caiet. tu hic in hac dscl n. fuisse mentem S. Th. affirmare
eum ppo eum immediatum e illam in q ducitur e de cantilenae fidelis
qa dant multae ppo immediatae in q ducitur e de cantilenae fidelis
et patet in ppo m q ducit pfectio et pprietas de fidelis
q ab oib pbatur ecce immediata et tu in illa q ducitur n e de
cantilenae fidelis et patet qa tu e pprietas illius, similiter ppos illi in
qb. nmm q ducimentum nisi de alia et immediata et tu q ducitur
n e de cantilenae fidelis q ppo qa fe nota et immediata n erant eorum et
idem.